

تاریخ سکه در اسلام

طاهریان نخستین سلسله فرماتر وايان ایرانی بعد از اسلام و سکه های آنان
«طاهریان» نخستین سلسله ایرانی هستند که بر نواحی شرقی و قسمی از شمال ایران

سلط پاشه و موجب تجزیه «دولت عباسی» گردیدند.

قیام «طاهر بن حسین» سردار مشهور و باکفایت ایرانی بر علیه دستگاه خلافت که
خود وی نیز جزو ارکان و بزرگان آن قرار داشت، در زمانی صورت گرفت که «عباسیان»
در نهایت قدرت بودند. این نهضت میانی تمدن بازی از تقابل استقلال طلبی ایرانیان
برای احیاء عظمت و بزرگی ایران است.

«طاهر» در حدود سال ۱۵۹ ه.ق در شهر «پوشنگ^۱» در نزدیکی «هرات» بدنیا

۱ - پوشنگ یا فوشنچ در مغرب هرات واقع بود «این حوقل» در این باره گوید «پوشنگ
نصف هرات بوده مانند هرات در جلگه واقع شده و تاکوه دو فرسخ فاصله دارد»، «فوشنچ از
اللیم چهارم، طولش از جزایر خالدات (صد ه) و عرضش از خط استوا (لهنه) شهری کوچک
است و ولایتی بسیار از توابع آن است» نزهت القلوب تأثیف حمد الله مستوفی - بکوشش دیر
سیاقی (ص ۱۸۸). «پوشنگ چند یک نیمه هری باشد»، «پوشنگ را حصار است و خندق
← %

آمد بیمهین مناسبت برخی از سورخان او را «طاهر حسین بن مصعب پوشنچی» نامیده‌اند.
لذر وی «حسین بن مصعب بن زریق بن ماهان است (۱)» جد وی مردی فاضل بود
و چون بشغل کتابت در نزد «سلیمان بن کثیر خزاعی (۲)» اشتغال داشت، بنام این خاندان
متسب گردید. مصعب پس از مدتی به حکومت «پوشنگ» منصوب شد و در چنگ
«ابومسلم» برعلیه «امویان» تحت فرمان ابومسلم در چنگ شرکت داشت. پس از درگذشت
وی پسرش «حسین» که در خراسان مورد احترام مردم آن سامان بود (۳) مانند پدر حکومت
پوشنگ به او واگذار گردید. «حسین بن مصعب» در سال (۱۹۲ هـ ق) درگذشت و «طاهر»
جای وی را در حکمرانی پوشنگ گرفت. پس از درگذشت «هارون الرشید (۱۹۳-۱۷۰ هـ ق)
در سال (۱۹۳ هـ ق) و اختلاف پسرانش «امین» (۱۹۸-۱۹۳ هـ ق) و «مأمون» (۱۹۸-۲۱۸ هـ ق)
بر سرخلافت و در دست گرفتن قدرت، «طاهر بن حسین» نقش مهمی داشته است.
طاهر (۴) که ایرانی نژاد و به ملیت خود علاقمند بود به «مأمون» که مادرش
ایرانی (۵) و طبق آداب و سنت ایرانی تربیت یافته بود و مأنوس بود برای خلافت شایسته تر

و سه دروازه در نیشابور در هری در کوهستان «مالک و مالک تأیف اصطخری» به اهتمام
«ایرج اشار» (ص ۲۱۱ - ۲۲۱). از هرآن تا پوشنچ یک منزل راه است و پوشنچ ولایت
طاهر بن حسین بن مصعب است «البلدان تأیف احمد بن ابی یعقوب». ترجمه آیتی (ص ۵۶)
(شهرهای پوشنگ این است: خروگرد (خسروگرد)، فروگرد، کوسوی، کره (خره). (آب
پوشنگ از هری باشد و این رود به سرخس رود. پوشنگ را حصارست و خندق و سه دروازه
دارد. در نیشابور، در هری (هرات) و در کوهستان) ممالک و مالک (ص ۲۱۱-۲۱۲).

۱ - درالتبيه والاشراك مسعودي چنین آمده است (حسین ابن مصعب بن زریق بن
حمزة رستمی) ترجمه پاینده - ص ۳۲۹.

۲ - (سلیمان بن کثیر که سر همه داعیان بود و مردی بغاوت بزرگ) مجلمل التواریخ
و القصص به تصحیح ملک الشعرا بهار.

۳ - (علی بن عیسی بن ماهان والی خراسان در سال (۱۹۱ هـ ق) در صدد کشتن
وی برآمد ولی هارون الرشید او را مورد حمایت خود قرار داد.

۴ - (طاهر مردی بود عظیم زیرک و داهی و فاضل) از مجلمل التواریخ و القصص
به تصحیح ملک الشعرا بهار (ص ۳۵۴).

۵ - مادر مأمون «مراجل» نام داشت و اهل «بادغیس» بود.

میدانست لذا با مجاہدت و رشادت فراوان در سمت سرداری قوای مأمون (۱) توانست در جنگهائی که بین لشکریان خراسان و سپاهیان امین روی داد با شکست قوای «علی بن عیسی (۲)» و کشته شدن وی توفیق حاصل نماید (۳) «مسعودی» در این باره چنین گوید: «علی بن عیسی کشته شد و سپاهش پراکنده شدند و اردوگاه او بتصرف طاه درآمد به دهم شعبان سال ۹۰ بود. در این موقع مأمون را بعنوان امیر مؤمنان درودگفت طاهر ذوالیمینین لقب یافت (۴) طاهر ذوالیمینین (۵) پس از درهم شکستن قوای طرفداران «امین» شهرها یکی پس از دیگری پگشود و در طول راه تا «مداین» سپاهیان امین راشکست داد. طاهر در سال (۶۸۱ هـ) بغداد را فتح کرد و امین را دستگیر و متول نمود (۶) در این هنگام مأمون که در مرد بود بخلافت نشست و قبل از حرکت بسوی بغداد

۱ - فضل بن سهل ذوالریاستین که در مقام وزارت مأمون بود عزم او را بجنگ امین قوت داد . التنبیه والاشراف - مسعودی ترجمة ابوالقاسم یاپنده (ص ۳۲۹) فضل بن سهل ایرانی بود . هنگام خلافت هارون الرشید مسلمان گردید ، وی صاحب کفايت و تدبیر و در فصاحت و فضل بی بدیل بود . مأمون ، فضل را لقب «ذوالریاستین» داد . در مجلل التواریخ و القصص آمده است (فضل بن سهل در علم نجوم یگانه بود و آن است که او را در احکام ذوالریاستین خوانند و بر درست‌ها (سکه سیم) و جعفری (سکه زر) ذوالریاستین ضرب می‌کردند (ص ۳۵۰) .

۲ - در این جنگ لشکریان علی بن عیسی در حدود پنجاه هزار تن بود .

۳ - در مورد جنگ با امین فضل بن ذوالریاستین مأمون را وادر ساخت .

۴ - التنبیه والاشراف - ترجمة ابوالقاسم یاپنده (ص ۳۳۰) .

۵ - در باره لقب ذوالیمینین اقوال مختلفی مورخان گفته‌انداز جمله چون طاهر در جنگ با هر دو دست شمشیر میزد ذوالیمینین خوانده شد. در این مورد به کتاب «قیام ایرانیان در راه مجد و عظمت ایران» تألیف: عباس پرویز مراجعه شود (ص ۱۱۴ - ۱۱۵). در تاریخ یهقی آمده است که طاهر چون با دست چوب با «حضرت رضا(ع)» بیعت کرد و با دست راست با مأمون لذا مأمون را خوش آمد و طاهر را ذوالیمینین خواند (ص ۱۴۱) .

۶ - امین درسی و سه سالگی پس از نزدیک به پنج سال خلافت در بغداد بقتل رسید .

(سال ۱۹۸۱ هـ)

«علی بن موسی الرضا(ع)» را که مورد احترام خاص ایرانیان بود پولیعهدی انتخاب نمود^(۱) و پس از بیعت امور خراسان به آن حضرت سپرده شد^(۲) حضرت رضا (ع) در اول صفر سال (۲۰۳ هـ) در طوس مسموم گردید^(۳) از دوران ولیعهدی حضرت رضا (ع) سکه‌های سیمین جالب توجهی موجود است . مأمون ، طاهر را در سال (۲۰۵ هـ) به فرمانروائی خراسان منصوب کرد^(۴) طاهر با قدرت زیاد به فرمانروائی پرداخت و بجای «مرو»^(۵) نیشابور را مرکز قلمرو حکومت خود نمود^(۶) طاهر در مسجد جامع نیشابور نام «مأمون» را از خطبه

۱ - «مأمون بخراسان علی بن موسی الرضا را ولیعهد کرد و بدین کار به همه اطرافها نامه فرستاد تا بعد از مأمون ، علی بن موسی الرضا را ذکر کنند اندرو خطبه‌ها»
 (مجمل التواریخ و القصص - ص ۳۵۲) .

۲ - طاهر از جانب مأمون با حضرت امام رضا (ع) به ولایت‌عهدی وی بیعت کرد .
 ۳ - علی بن موسی الرضا به طوس نالانگشت اندکی و مأمون به پرسیدنش رفت و بفرمود تا آب انار یاورند و زهر در آن کردند و بدست خویش بوی باز داد تا بخورد ، مأمون بیرون آمد ، رضا جان تسليم کرد . او را هم در پهلوی هارون‌الرشید دفن کردند و آنجا مشهد است . (مجمل التواریخ والقصص (ص ۴۵۲) .

۴ - خراسان یکی از استانهای مهم و وسیع ایران بود در دوره ساسانی . ساتراپی بارت بچهار منطقه تقسیم شده بود که هریک را فرمانروائی اداره مینمود ، فرمانروائیها عبارت بود از بلخ (باخت) مرو هرات (سیستان و بوشنگ) و ماوراءالنهر (ورز رود) تازیان در حمله به خراسان توانستند بسهولت آن سرزمین وسیع و بزرگمت را که دارای کانهای سیم و زر و فیروزه بود بتصرف درآوردند . پس از کوشش فراوان سرداران اسلام به مدت ۲۵ سال از دوران خلافت عمر تا خلافت عثمان سرانجام «عبدالله بن عامر» توانست (در سال ۳۰ هـ) بقیمتی از آن منطقه دست یابد .

۵ - مرو یکی از شهرهای بسیار مهم است که در آن دوران دارای کهن دژی بود که گردآگرد آن شهر قرار داشت . دارای چهار دروازه و مساجد و عمارت‌های زیاد بود - در میدان مسجد نو محل اقامت فرمانروای مرو قرار داشت و بدستور «ابومسلم خراسانی» میدان بزرگ و خانه‌ها ساخته شده بود در کنار نهر «ماجان» محلات و خانه‌ها و بازارها بدستور «حسین بن طاهر» ساخته شد .

۶ - نیشابور (نیوشاپور) را شاپور اول ساسانی (۴۰ - ۲۷۱ م) بنیاد نهاد در این

قلمر و فرماغن وائی طاهریان

دوره یکی از آبادترین شهرها بود. این شهر در سال ۳۱ بدست تازیان افتاد (خرج این شهر به چهار میلیون درهم میرسید). البلاط (ص ۴۵) نیشابور را «ابرشهر» خوانند. در خراسان هیچ شهری بزرگتر از نیشابور نیست و هوای نیشابور از دیگر هوای خراسان بهتر است و جامه‌های ابریشم که در آفاق از آنجا برند. سرای امارت در مردو بودی و در بلخ بودی تا روزگار طاهریان کی (نیشابور) آنجا مقام ساختند. در سبب مقام ایشان دارالملک شد و از نیشابور دیران و ادبیان و علمای مشهور برخاستند) مسالک و ممالک (ص ۲۰۵).

انداخت و بدین ترتیب استقلال خود را اعلام نمود ولی روز بعد (جمادی الاول سال ۲۰۷ ه.ق) بدست غلام خود مسموم شد (۱). «طاهر بن حسین» برای پسر و ولی‌عهد خود در نامه‌ای دستوراتی برای فرمانروائی و سلطنت و کشورداری و پرهیزکاری داده است که کمال انسانی و فهم او را معرفی مینماید (۲) پس از مرگ طاهر «طلحه (۳) ۲۱۳-۲۰ ه.ق» پرسش که حکومت سیستان را داشت روانه خراسان شد (۴) دوران فرمانروائی وی هفت‌ماه بود (۵) پس از درگذشت «طلحه» در سال (۶) ۲۱۳ ه.ق) «عبدالله بن طاهر (۷) ۲۳۰-۲۱۳ ه.ق» برادر وی بفرمانروائی سر زمین خراسان رسید و به مقرب فرمانروائی خود نیشابور فرود آمد. در دوران فرمانروائی وی «مازیار (۸)» فرمانروای طبرستان که برای احیاء استقلال ایران عليه دستگاه خلافت عباسیان با «بابک خرم دین (۹)» و «افشین (۱۰)» متعدد شده بود پس از

۱ - این غلام از طرف خلیفه برای مرابت وی فرستاده شده بود در مجله‌التواریخ و القصص آمده است (در آن پس از طاهر بن حسین به خراسان مأمون را خلع کرد و اندر خطبه روز آدینه در سال ۲۰۷ همان شب مرد (ص ۴۵۴)).

۲ - برای متن نامه به کتاب «تاجگذاری شاهنشاهان ایران» از انتشارات شورای مرکزی جشن شاهنشاهی نوشته «نصرت الله مشکوتوی» (ص ۱۹ و ۲۰) مراجعه شود.

۳ - قدرت طاهريان بعدی بود که مأمون نیز رسمآ خراسان را بعنوان تیول به طلحه واگذار نمود.

۴ - در دوره فرمانروائی طلحه، حمزه خارجی از سپاه خراسان شکست خورد.

۵ - مازیار پسر قارن بن شهریار از خاندان ساسانی بود ولی از خاندان «ونداد هرمز» از فرزندان «سوخراوی» رئیس خاندان «کارن» یکی از خاندانهای بزرگ پارس بود که در زمان «فیروز» شاهنشاه ساسانی مقام اسپهبدی داشت مازیار از جانب مأمون فرمانروای قسمت کوهستانی طبرستان و رویان و دماوند شد. پس از مدتی سرسر طبرستان را بتصرف درآورد و مجددآ به دین پدران خود (دین زرتشت) درآمد و با «بابک خرم دین» علیه دستگاه خلافت هم پیمان شد «کوهیار» برادر وی برای رسیدن به مقام فرمانروائی طبرستان بجای برادر به مازیار خیانت کرد و وسائل دستگیری او را فراهم ساخت.

۶ - «بابک خرم دین» از خاندان اصل ایرانی بود که مورخان در مورد ولی القوال مختلف نقل کرده‌اند. در مجله‌التواریخ و القصص آمده است «بابک خرم دین» بجانب آذربایجان برخاست و کارش سخت عظیم و بزرگ شد. اصل ایشان از روزگار «قباد» بود از

زد خورد با لشکریان «عبدالله بن طاهر» شکست خورد و مازیار دستگیر و به امر «معتصم» (۲۲۰-۲۲۲ ق) «خلیفه عباسی بضرب تازیانه در بغداد جان سپرد (سال ۲۲۰ هـ ق) «عبدالله بن طاهر» که دربار سلطنتی پاشکوهی در «نیشاپور»^(۱) فراهم آورده بود بر سراسر خراسان و ری و طبرستان با استقلال تمام فرمانروائی کرد^(۲) «عبدالله بن طاهر» در سال (۲۳۰ هـ ق) درگذشت و پرسش «طاهر» (۲۳۰-۲۴۸ هـ ق) «جانشین وی گردید. «طاهرین عبدالله» تا مدتی با آرامش کامل فرمانروائی نمود. در اوخر سالهای زندگی وی، نهضت «یعقوب لیث» نضج گرفت و مخالفت «صالح بن نصر»^(۳) در «سیستان» که جزو قلمرو

«مزدک بن پامداد» موبد موبدان «قباد». چون «نوشیروان» ایشانرا بکشت پس «مزدک» را زنی بود نام او «خرمه بنت فاده» به روستای ری و از آن پس خرم دین خواندنداش^(۴) (ص ۳۵۴ - ۳۵۳) وی بارها با لشکریان خلفای عباسی در راه استقلال ایران جنگید ولی سرانجام از راه حیله او را در «سامره» با وضیع دردناک و فجیع در سال ۲۲۳ هـ ق کشته شد.

۷ - «الفشن خیذر بن کاووس» از شاهزادگان ایرانی (اسروشه) ماورانه بود که به مأمون و معتصم خلفای عباسی خدمات فراوانی نمود، چون مورد سواعد ظن «معتصم» قرار گرفت امر بکشتن وی داد و حدود سال (۲۶۹ هـ ق).

۸ - «عبدالله بن طاهر» پشهر نیشاپور فرود آمد و به ترتیبی که والیان انجام میدادند از آنجا بطریق «برو» پیش نرفت و در نیشاپور بنای عجیب «شادیاخ» را ساخت و سپس «منار» را بنادر کرد. البلدان ترجمه آیتی (ص ۵۴). «عبدالله طاهر» به آبادی و توسعه نیشاپور پرداخت از این دوران نیشاپور یکی از مراکز علمی دنیای اسلامی گردید. در دوران فرمانروائی «عبدالله بن طاهر» شهر توسعه یافت و دروازه‌های متعدد دیگر و بازارها و کاروانسراها ساخته شد و صنعت کارهای دستی و پارچه‌هایی ترقی بسیار نمود. برای مزید اطلاع به کتاب «جغرافیای تاریخی خراسان» تألیف «ابوالقاسم طاهری» مراجعه شود (ص ۱۷۲ - ۱۷۳).

۹ - آنگاه همه دشتها و کوههای طبرستان فتح گردید و «عبدالله بن طاهر» و پس از وی «طاهرین عبدالله» برآن والی شد. فتوح البلدان - بلاذری، ترجمه دکتر آذر نوش (ص ۱۹۰).

۱۰ - «صالح بن نصر» در اوایل فرمانروائی «طاهر بن عبدالله» در ناحیه بست مستقر شد. سال (۲۳۸ هـ ق).

«طاهربان» بود و همکاری «یعقوب لیث» با او موجب تقویت قوای صالح گردید^(۱)) امیر طاهربان آنجنان که لازم بود توجهی در امر سیستان ننمود لذا طولی نکشید که یعقوب فرمانروائی آن خطه را بدست آورد. «طاهر بن عبدالله» در سال (۴۸-۲۴۸ق) درگذشت و «محمد علوبیان^(۲)» خاطه طبرستان را که جزو قلمرو طاهربان بود بتصرف درآوردند^(۳)) و از سوی دیگر «یعقوب لیث صفاری» با لشکریان خود «نیشاپور» مرکز فرمانروائی «طاهربان» را بدست آورد و «محمد» را به زندان افکند و به فرمانروائی «طاهربان» پایان داد. «طاهربان» اگر توانستند پیوند خود را با خلفای عباسی بطور کامل قطع کنند، ولی حافظ رسوم و سنن ملی شدند. احساسات ایران دوستی، آنانرا برانگیخت که از خاندانهای ایرانی که در دستگاه خلافت بودند دعوت کنند که در شهرهای قلمرو طاهربان سکونت نمایند و در رفاه باشند و صاحب جا و مقام گردند. از جمله «خاندان میکال» بود که پس از حمله تازیان به «سغد» که منطقه سلطنت آنان بود مجبور به اقامت در «بغداد» شدند^(۴)) در دوران سلطنه طاهربان برخراسان،

۱ - ابراهیم بن الحصین القوسی از طرف طاهربان در سیستان حکومت مینمود بین او و صالح در سال (۴۹-۲۳۹ق) جنگ درگرفت، پس از مخاصمات متعدد سرانجام توفیق با «صالح» بود، ولی بر سر در دست گرفتن قدرت بین صالح و یعقوب لیث زد و خورد مکرری روی داد که در نتیجه موقیت با امیر صفاری بود، سال (۴۴-۴۰ق).

۲ - حسن بن زید علوی (۴۵-۲۷۰ق) امام زیدیه دارای صفات عالی انسانی و عالمی بزرگ در علم فقه بود.

۳ - «محمد بن اوس» از طرف «محمد» فرمانروای طاهربان در طبرستان حکومت مینمود چون نسبت به مردم آن ناحیه بخصوص روزناییان مختگیری و ستم روا داشت، لذا مردم از «حسن بن زید علوی» دعوت نمودند که در تعط لوای وی حکومت طاهربان را در طبرستان براندازند. برای اطلاع بیشتر به کتاب اسلام در ایران تأثیف: . - پetroفسکی ترجمة کریم کشاورز (ص ۶۶-۲) مراجعه شود.

۴ - نسبت «میکالیان» به «فیروز» شاهنشاه ساسانی و «بیزدگرد» و «بهرام پنجم» میرسد. در اواخر دوره ساسانی از این خاندان دیبا شیخ (دیباشنگ) پادشاه سغد بود که در سال (۴۰۵ق) در جنگ با تازیان کشته شد. این خاندان سرزمین سغد را ترک گفتند به بغداد

دستگاه مالی، همچنانکه در دوره «امویان» در ایران مرسوم بود. بیشتر بدست ایرانیان اداره میشد (۱) حقوق دیوانی خراسان در عهد «طاهریان» بمناسبت موقع مهمی که این سرزمین داشت زیاد بود. «حمدالله مستوفی» در مورد حقوق دیوانی طاهریان نیز همین مورد را تذکر داده است (۲).

در دوران خلفای عباسی از خاندانهای بزرگ و معروف ایران که در امور دیوانی شاخص بودند «خاندان آل حبیب» است که اصل آنان از «کام فیروز» است که منشاء ایشان «شیراز» بود و در این شهر اقامت داشتند و کارهای بزرگ پر عهده آنان بود. مأمون «مدرک بن حبیب» را برای تصدی محاسبات دیوانی فرا خواند و مدرك در روزگار معتصم در بغداد درگذشت (۳). در مناسبات بین خلفاً و ممالک اسلامی مالیات‌ها باید طبق ترتیب وصول شود و از خزانه مواجب سالانه لشکریان و مأموران مختلف پرداخت گردد (۴).

در اوایل دوره خلفای عباسی ایالت «کومنس (قومس)» که مهمترین و آبادترین شهرهای آن «سمنان» و «دامغان» بود همه ساله در حدود یک میلیون و صد و پنجاه هزار درهم مالیات پرداخت. از برآورد مالیات و درجه ثروت این منطقه که جزو قلمرو طاهریان بود میتوان چنین استنتاج نمود که وضع مالی آنان بسیار مساعد بود و مردم در رفاه زندگی مینمودند.

خارج سیستان در زمان روی کار آمدن «ابومسلم» به حدود ده میلیون درهم میرسید

آمدند تا آنکه به دعوت طاهریان به نیشابور رفته ساکن شدند. «محمد بن میکال» از عمال «محمد بن طاهرین عبدالله بن طاهر» بود. «محمد بن طاهر» وی را به جنگ «محمد بن طالبی» فرستاد. در ری میان آنان جنگ درگرفت «میکال»، «محمد بن جعفر» را در «ری» شکست داد و وارد آن شهر شد، تاریخ بیهقی با حواشی سعید نفیسی مجلد سوم (صفحات ۹۷۱ و ۹۷۳) و (۱۰۹۶).

۱ - دستگاه دولتی خلافت را فاتحان عرب مسلمان بوجود نیاوردن. دستگاه مزبور بطور کلی از ایران ساسانی به میراث رسیده بود. اسلام در ایران ترجمه کشاورز (ص ۱۷۳).

۲ - حقوق دیوانی خراسان در عهد طاهریان هزار تومان بوده است. نزهت القلوب بکوشش دیر سیاقی (ص ۱۸۱).

۳ - این حقوق - صورت‌الارض (ص ۵۹).

۴ - اسلام در ایران تألیف پتروفسکی (ص ۱۷۲).

نام و سلسله نسب طاهریان

که در میان سپاهیان، شugenkān، مرزداران آنجا تقسیم میشد.
میزان ثروت خراسان را در عهد طاهریان نمیتوان کمتر از دوران شاهنشاهی ساسانی
دانست زیرا آنچه را که «عبدالله بن طاهر» هرساله ببغداد میفرستاد نزدیک به سی و هشت
میلیون درهم بوده است (۱) سکه‌های طاهریان پطرز سکه اوایل دوره خلفای عباسی است.
درهم (سیم) و دینار (زر). هر درهم بوزن ۳ گرم و دینار در حدود ۴ گرم است.

قطر درهم : ۲ سانتیمتر

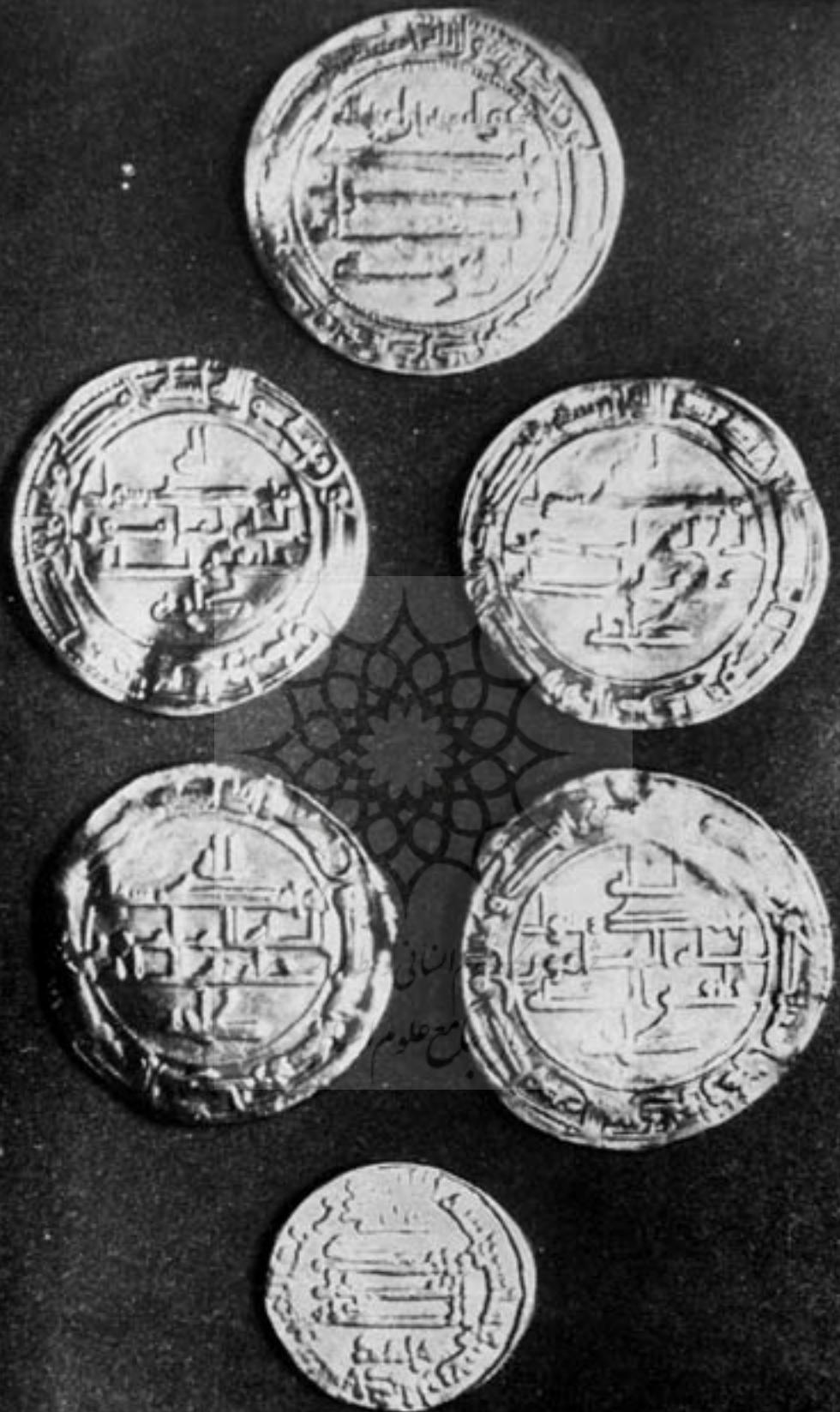
قطر دینار : ۴/۱ سانتیمتر

۱ - برای اطلاع بیشتر به کتاب «جغرافیای تاریخی خراسان» تألیف «ابوالقاسم طاهری»
مراجعه شود (ص ۹۳۴).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

سکلا طاهر ذوالیمینین

روی سکه: ۱- طاهر ذوالیعین (درهم)
۲- طلحه (درهم)
۳- محمد بن طاهر (دینار)

سکه طاهریان

پشت سکه:
۱ - ظاهر ذوالیمینین (۲۰۵-۲۰۷ ق.)
۵-۲ - طلحه (۲۰۷-۲۱۳ ق.)
۶ - محمد بن ظاهر (۲۴۸-۲۵۹ ق.)

نوشتہ روی سکه : لَا إِلَهَ إِلَّا شَرِيكُهُ (۱)

دور آن : بِسْمِ اللَّهِ ضُرُبَ هَذَا الدِّرْهَمُ (نام شهر) و سنه تقر است.

دور دوم : إِنَّمَا الْأَمْرُ مِنْ قَبْلِنَا وَمِنْ بَعْدِنَا وَيُوَثِّدِي فَرَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۲).

پشت سکه : إِنَّمَا حَمَدَ رَسُولَ اللَّهِ وَنَامَ خَلِيفَهُ وَنَامَ فَرَمازُورَوَى طَاهِرِي تقر است.

دوره آن : مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ رَسُولُ الْهُدَىٰ وَدِينُ الْحَقِّ يَنْظَرُهُ عَلَى الدِّينِ وَلَوْكَرَهُ الْمُشَرِّكُونَ (۳).

از طاهريان سکه زیاد بدست تیامده است و بسیاری از مجموعه های مهم فاقد سکه های این سلسله میباشد (۴) سکه هائی که مورد مطالعه قرار گرفته است در پرا بخانه های شهر های بخارا - سمرقند - مرود - و بست ضرب شده است.

در مجموعه موزه «بانک سپه» جزو سکه های «طاهريان» سکه بسیار جالب توجهی از «طاهر ذوالیمین» موجود است که نام خلیفه بیرونی آن تقرگردیده است و نوشته بدین ترتیب میباشد: «طاهر ذوالیمین اعز الله محمد رسول الله». این سکه ضرب سال ۲۰۷ هجری است.

بر سکه های «طلحة» نام وی بصورت ساده ای پس از نام خلیفه (امون) قرار دارد و ضرب شهر های سمرقند و بخارا، سنه ۲۰۸ و ۲۱۰ هـ است.

سکه طاهرين عبدالله، ضرب شهر مرود و سنه (۲۴۲ هـ) است.

نام وی و خلیفه (متوكل) بر سکه تقر است (۵).

بر سکه آخرین فرمانروای طاهری، نام وی «محمد»، بصورت «محمد بن طاهر» تقر است (۶).

این سکه ها استاد و منابع صحیح و دقیق هستند که اوضاع اجتماعی و مالی و موقع جغرافیائی اولین فرمانروایان ایرانی دوران اسلامی، «طاهريان» را بهترین و کافی ترین وجهی معرفی مینمایند.

۱ - در سه سطر و در وسط قرار دارد.

۲ - آیه سوم از سوره روم: اینکه ترجمه آن (مر خدا راست از قبل و از بعد و در چنین روزی مؤمنان شاد میشوند).

۳ - سوره توبه آیه سی و سوم - ترجمه: (اوست آنکه فرستاد، فرستاده اش را به هدایت و دین درست تا آشکار کند آن را برهمه دینها اگر چه مشرکان کراحت دارند)

۴ - در موزه سکه بانک سپه سکه هائی از فرمانروای این سلسله موجود است.

۵ - المتوكل على الله (۲۳۲ - ۲۴۷ هـ)

۶ - این سکه در مجموعه سکه موزه بریتانیا هست.

فهرست منابع

- تصحیح ملک الشعرای بهار
اصطخری : باهتمام ایرج الشار
حمدانه مستوفی . بکوشش دیر سیاقی
با حواشی سعید نقیسی مجلد سوم
این حوقل . ترجمه دکتر شعار
سعودی . ترجمه ابوالقاسم پاینده
احمد بن ابی یعقوب . بکوشش محمد ابراهیم آبیه
ابویکر احمد بن اسحاق همدانی . این فقیه
ترجمه ح - سعید
بلادزی ترجمه دکتر آذرنوش
ابوالقاسم طاهری
- ۱ - مجلل التواریخ و القصص
۲ - مسالک و ممالک
۳ - نزهت القلوب
۴ - تاریخ یهقی
۵ - صورۃ الارض
۶ - التتبیه والاشراف
۷ - البلدان
۸ - البلدان
- ۹ - فتوح البلدان
۱۰ - جغرافیای تاریخی خراسان
۱۱ - قیام ایرانیان در راه مجد و عظمت ایران عباس پرویز
۱۲ - تاجگذاری شاهنشاهان ایران
مقاله نصرت الله مشکوتی
- ۱۳ - جغرافیای تاریخی سرزمین خلافت شرقی لسترنیج . ترجمه عرفان
- ۱۴ - تاریخ ملل و دول اسلامی
- ۱۵ - طبقات سلاطین اسلام
- ۱۶ - اسلام در ایران
- ۱۷ - کاتالوگ سکه‌های شرق

Catalogue of Oriental Coins In The British Museum. Vol : 2 P: 72